

Publicerad 2012-09-02 15:06 av erna frank

Skrev denna när jag var i norrbottnen..

MÅNLJUS

Som flortunt tyll letar sig månljuset strålar ned från rymdens lufttomma skikt
silar sitt ljus genom springer och fönster
letarsig fram till de vrår som gömmer sig i mörkret

Din livsbetingelse är oemotståndlig
du väcker hav och vattendrag
i en ständig rytm
din kraft är enorm " den är- den finns
Du påminner oss ständigt med ditt ljus och
din rörelse i årstidernas kretsande
lopp

Om våren förbereder, väcker ditt ljus den
livslust som spirar under myllan
ljuset talar om den nalkande tid
som sakta glider genom rymden
Du talar ditt språk genom att sammanflyta
med sommarens ljusa tid.

som en vit boll väntar du där ute i
världrymden på den stundande hösten
då du åter kan göra din tribut

Du vrider och vänder dig efter dina
egna betämda nycker.

Och när du i den iskalla vinternatten
vandrar över den stjärnbesmyckade himlen

Är du som en brud
med ditt bländvita sken får du snön
att tindra och glittra som kristaller
och diamanter.

Vad vore jorden utan din magiska utstrålning
som du skänker den.

Arlöv

Erna Frank

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren erna frank med Poeter.se id #42468 innehar upphovsrätten